

κι ἀκόμα βάζουν, λέγει, φωνήεντα κ' ἐκεῖ πού δὲν ὑπάρχουν — γιὰ τὸ βλοσυρὸν τὸ δροσογόνο βέβαια. Μὰ γιὰ τὸ Σαμιώτικο γλωσσάριό τί ἔχει νὰ πῇ; Τὸ κλίμα τῆς Σάμου εἶναι θερμότερον ἀπὸ τὸ δικό μας στὸν Ἑλλησπόντο, καὶ ὅμως οἱ Σαμιῶτες εἶναι περισσότερο φωνηεντοφάγοι ἀπὸ μᾶς, καὶ σὲ βαθμὸν μάλιστα ἀπίστευτο. Θέλουν νὰ ποῦν π. χ. «Τοὺς πάνε μέσα στὴν πόλη» καὶ λένε: «Το' πάν' μίσ' τ' μπόλη» οἱ ὅχτῳ συλλαβὲς μένουν τρεῖς μονάχα. Ἐπειτα ἐκεῖ κοντὰ εἶναι κι ἄλλα νησιά, ἡ Νικαριά, ἡ Χιὸ καὶ τόσα ἄλλα. Εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴν ἀκούσατε Χιῶτες νὰ μιλοῦνε· ὅχι μόνο προφέρουν ὅλα τὰ φωνήεντα, ἀλλὰ βάζουν κ' ἐκεῖ πού δὲν πρέπει, καὶ εἶναι στὴν ἴδια κλιματολογικὴ κατηγορίᾳ μὲ τοὺς Σαμιῶτες. Αὐτὸ πῶς τὸ ἐξηγεῖ ὁ κ. Δημητρακόπουλος; βλέπετε ὅτι μὲ τοὺς συλλογισμοὺς τοῦ δὲν ἐξηγεῖται. Ἐγὼ νομίζω — χωρὶς νὰ θέλω νὰ ἐπιβάλω καὶ τὴ γνώμη μου — πῶς πολὺ λίγο ἐπιδρά τὸ κλίμα στὴ Γλῶσσα. Ὁπρὶν πῶς ἀλλοῦ πρέπει νὰ ζητήσουμε τὴν αἰτία πού ὁ ἄνθρωπος στὰ διάφορα μέρη μιλάει καὶ διαφορετικὰ.

Αὐτὸ τὸ ἀφίνομε στὸν ἴδιον πάλι κ. Δημητρακόπουλο νὰ τὸ μελετήσῃ, γιὰτὶ ἐκεῖνος φάνηκε ὁ πιὸ ἐπιτηδύειος(!) σ' αὐτὰ, καὶ εὐχόμεστε σ' ἄλλη διάλεξη ἢ σ' ἄλλη δημοσίευσή του νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ τελειωτικὰ τὴν αἰτία πού ἡ γλῶσσα στὰ διάφορα μέρη ἔχει καὶ τὴν τόση μεγάλη διαφορὰ τῆς ἀπὸ τίς ἄλλες.

Ἀθήνα, 29 τοῦ Γενάρη 1909.

ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ Χ. ΚΟΥΡΜΟΥΖΗΣ

Κούλα μετὰ μικρὴ σιωπὴ, ἀφοῦ εἶχε μάθει πιά ὅσα ἤθελε.

«Καὶρὸς γιὰ δύο», ἀπάντησε ὁ λοχίας.

«Δὲν πάω ἀπόψε π' ἑνὰ· θὰ μείνω δὴ ὅλη νύχτα, ζεσταθῇ τὸ κόκαλό μ' κατ' ἀπ' τὴν κάπα σου.»

«Ἄν τ' ἔθελος χάρισμά σου.»

«Τὸ ξέρ'ς, δὲν τ' ἐν παίρνω καὶ κάνεις τὸ γαλαντόμο», εἶπε ἡ Κούλα. «Νάταν τίποτας ἄλλο...»

«Λέει πῶς ἔτσι τὸ λέω», εἶπε ὁ λοχίας καὶ σηκώθηκε· ἐπάρτησε καὶ φέβγα!»

«Ἐλ' ἄς τὰ χώρατα, ἔλα κάτσε· θὰ κρυώσης.»

«Δὲν εἶμαι γιὰ νὰ κάτσω ἄλλο· θὰ βαρέσ' σὲ λίγο προσκλητήριο.»

«Ἐλα, σοῦ εἶπ', ἄς τὰ χώρατα καὶ κάτσε κάτ'· κατ' ἔχω νὰ σοῦ εἰπῶ.»

Αὐτὸ τὸ κατὶ εἶχε μαντέψει ὁ λοχίας καὶ ζήτοῦσε νὰ ξεφύγῃ. Μὰ ὅπως ἐβλεπε τὴν Κούλα καὶ τυλιμένη μὲ τὴν κάπα τοῦ ὡς ἀπάνω — τὰ μάγουλά της μόνο θάμπιζαν καὶ τὰ μαλλιά της μαύριζαν βαθύτερα μὲς τὸ σκοτάδι.

«Ἄ! ὦρῃ, πῶς ἔκανες γιὰ βλάχκ! νὰ φώναζε σὰ νὰ τοῦ ἀναστήθηκαν ἄξαφνα θύμησης ὀδυρμένες, ἔσκυψε μπροστὰ της καὶ τὴ φίλησε σκαρταριστὰ.

Ἡ Κούλα ἐπλεξε τὰ χέρια της τριγύρω στὸ λαιμό του.

«Δὲ σ' ἀφίνω νὰ πᾶς π' ἑνὰ ἀπόψε· ἐδῶ θὰ ξενοχτήσωμε!»

Καὶ τὸν κάθισε κοντὰ της καὶ τὸν σκέπασε ξανά μὲ τὴν καπὸτα.

«Πῶς σὲ κάνεις ἕνα παλιόπρμα, ὁρὲ Σακαρίλο!» συλλογιούνταν ἀπογοητευμένους μὲ τὸν ἑαυτὸ τοῦ ὁ βαλτινὸς λοχίας. Δὲ μπορούσε νὰ βρῇ πιά τὴ δύναμη νὰ σηκωθῇ.

Ἡ Κούλα τὸ κατάλαβε καὶ τὸν ξαναγκάλιασε.

«Ἡ φωτιά μᾶς λείπει μαλαχά», ψιθύρισε, στρεμωμένη κοντὰ του.

«Καὶ κάστανα νὰ φέναμε!» πρόστεσε σαρκαστικὰ ὁ λοχίας, βλέποντας πῶς ἐγίνε ὑποχείριός της πιά.

«Μάνθο θὰ σ' ἐνε πάρω μὲ τὰ σωστὰ τὴν κάπα ἀπόψε. Καθὼς ζεσταθ' κατ' ἀπ' κατ' ἐδῶ, δὲ μπορῶ νὰ βγῶ νὰ πάω στὴν κούλια.»

«Κορίτσι σὺ ἀπάνω σ' βράση σου καὶ νὰ κρυ-

Ο.ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Αὐτὸ καινούριες λέξεις, ὁ Ἀθῶν καὶ ἡ Ἀποπλημύρα, ἀξίζει νὰ περάσουνε στὴν ἀθανασία. Εἶναι τὰ γγονάκια τοῦ Ἀθῶν πού τὸν πρωτόγραφε μιὰ φορὰ κ' ἔναν καὶρὸς ὁ «Νουμάς» στὴν «Ἑστία», γιὰ νὰ κάνει ἀντίπραξη εἰς Ἀθῶν τοῦ Νέη. Μὲ τέτοιες παλαβομάρες πλουτίζε-ται καὶ ἡ καμμένη ἡ καθαρεύουσα.

— Ὁ κ. Ξενοπούλος μιλώντας τὴν παρασμένη Δευτέρα στὸ Ὁδεῖο γιὰ τὸ νεοελληνικὸ θέατρο εἶπε πῶς τὸν ξαναγεννημὸ του τὸν χρωστούμε στὸν (μὴ τρομάξετε!) Ψυχισμό, κ' ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιο (πού λὲν κ' οἱ δάσκαλοι) τοῦ Ψυχάρη! Σπολλάτῃ του!

— Ὁ ποιητὴς κ. Ἀλέκος Φωτιάδης μᾶς ἔστειλε ἀπὸ τῆς Σμύρνης τὸ νεόδοξα βιβλίο του «Ἀνοιχτὰ μυστικά». Τὰ ποιήματα τοῦ κ. Φωτιάδη παινεύθηκαν πολὺ εἰς ἀφημερίδες καὶ θὰ γίνῃ καὶ στὸ «Νουμά», ἀργότερα, λόγος γι' αὐτὰ.

— Στὴ «Θεσσαλία» τοῦ Βόλου (31 τοῦ Γενάρη) δημοσιεύθηκε ἕνα πολὺ καλὸ ἄρθρον γιὰ τὰ «Ρόδα καὶ Μῆλα» (τόμος Ε') τοῦ Ψυχάρη, γραμμένο ἀπὸ τὸν κ. Ἀλέξ. Μαρπουτζόγλου.

— Ὁ βιβλιοπώλης κ. Ἀριστείδης Γαλανὸς λογαριάζει νὰ ἐκδώσῃ σ' ἕναν τόμο ὅλα τὰ ἔργα, πεζὰ καὶ ποιήματα, τοῦ Κρυστάλλου. Μὰ τοῦ λείπουν τρία βιβλία «Αἱ σκιά τοῦ Ἀδου», ὁ «Ἡγούμενος τῆς Κλεισεύρας» καὶ τὰ «Χελιδόνια». Ὅποιοι ἀπ' τοὺς κκ. ἀναγνώστες μᾶς ἔχει αὐτὰ τὰ ἔργα, ἄς τὰ στείλῃ στὸ γραφεῖο μας καὶ τοῦ τὰ γυρί-ζουμε, μόλις ἀντιγραφτοῦνε.

— Καὶ οἱ «Ἀθηναῖοι» κουτοκοροδέφανε τὰ «Κάλδεια μέτρα» τοῦ Σκίπη. Ὁ Σημψίκος τί περιμένει; Ὅσοι ἀπὸ τὸν κ. Πῶπ, καρτεροῦμε νὰκούσουμε καὶ τὴ δική του τὴ γνώμη.

γαίνης! Δὲ ντρέπεσαι! εἶπε ὁ λοχίας, ἀγκαλιάζοντάς τη. Τὰ λόγια της τοῦ ἐρέθιζαν τὸ αἷμα.

«Ἄς εἶχα καὶ γὼ νὰ τέτιο τσὺλὶ ἀπάνω μ' κ' ἤδλεπες ἄν κρύωνα· μὰ μὲ τὸ ψ'λὸ τοιτάκι καὶ μὲ τὸ λιόμα αὐτό...», εἶπε ἡ Κούλα, φέρνοντας τὸ χέρι τοῦ λοχία στὴ μύρτα πού τυλίγε τοὺς ὤμους της. «Δὲν ἔρχομαι ἄλλο βράδυ νὰ σὲ σμίξω δῶ», πρόστεσε κλαυτὰ.

«Γιὰτί δὲ φορεῖς τὸ σπαλίτο σου;» ρώτησε ὁ Σακαρίλος κ' ἐννοοῦσε τὸ σάλι τοῦ Θώμου Κρασιά, πού τυλίγονταν ἡ Κούλα τὸν περκαμένο χειμῶνα, σὰν ἔρχονταν ἀποβραδὶς στὰ πρῶτα τοὺς ἀνταμώ-ματα.

(Ἀκολουθεῖ)

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

δ. Διγ. Σ' εὐχαριστοῦμε. Στείλε μας καὶ τίποτ' ἄλλο. —κ. Στ. Μάλιστα. Ὅταν εἶναι καιρὸς θὰ σοῦ γράψουμε. —κ. Ν. Νικ. στὴ Λευκίδα. Τὰ «Τραγούδια τῆς Ἑρμιᾶς» καὶ τὰ «Ἐλεγεία καὶ εἰδύλλια» τοῦ Πέτρου Βασιλικοῦ πουλιούνται στὸ γραφεῖο μας 1 δρ. ὁ τόμος. Γιὰ τὰ ἄλλα βιβλία δεῖς τὸν κατάλογον πού τυπώνουμε καὶ σήμερ. —κ. Ε. Τὸ κατατόπι τοῦ Σκίπη εἶναι 13 rue de Val du Grace, Paris. —κ. Α. Π. στὴ Γενίθη. Τὰ λάβαμε. Τὸ κλισὲ ὅχι ἀκόμα. —κ. Φαίαντα. Θὰ δημοσιευτοῖ. Στείλε μας κι ἄλλα, μὰ καὶ τὰ ληθινὰ σου τῶνομα. — Στὸν Ἀπόκλιον. —Στείλε ἀμέσως ἄλλη φωτογραφία καὶ χειρόγραφα. Τὰ περιμένουμε. Θὰ σοῦ γράψουμε μεθ' αὐτοῦ.

ΣΤΟΥ «ΝΟΥΜΑ»

τὸ γραφεῖο (δρόμος Ζήνωνος 2) πουλιούνται ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ τ' ἕνα καὶ 1,25 φρ. χρ. γιὰ τὸ ἐξωτερικόν, τὰκόλουθα βιβλία τοῦ ΨΥΧΑΡΗ «Τὸνεῖρο τοῦ Γιαννίρη» — τοῦ ΠΑΛΛΗ «Ἡλὸς καὶ Φεγγάρι» — τοῦ ΦΩΤΙΑΔΗ «Τὸ γλωσσικὸ ζήτημα καὶ ἡ Ἐκπαιδευτικὴ μᾶς ἀναγέννησις» — τοῦ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗ «Ἱστορία τῆς Ρωμιοσύνης», «Μαζώχτρα καὶ Βρουκόλακας» καὶ «Νησιώτικες Ἱστορίες» — τοῦ Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗ «Οἱ σκίες μου» — τοῦ ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝ «τὸ Ἀνεχτίμητο» (δράμα) — τοῦ ΗΛΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ «Ὁρθοκεία καὶ Πατρίδα» — τοῦ ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ «Τὰ Παλιὰ καὶ τὰ Καινούρια» — τοῦ Γ. ΑΒΑΖΟΥ «Ἡ ματιά» — τοῦ Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ «Ζωντανοὶ καὶ πεθαμένοι» καὶ «Ὁ Ἀσώτος» (δράματα) — τοῦ ΛΟΓΓΟΥ «Δάφνης καὶ Χλόη» (μεταφρ. Βουτιερδῆ) — τοῦ ΕΥΡΥΠΙΔΗ «Ἡ Μήδεια» (μεταφρ. Περιγαλιότη) — τοῦ ΣΟΦΟΚΛΗ «ὁ Αἴας» (μεταφρ. Ζήσιμου Σίδερη).

Ἡ ΙΛΙΑΔΑ μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν Ἀλέξ. Πάλλη δρ. 2 καὶ φρ. χρ. 2 1/2 γιὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Ὁ ΑΘΡΩΠΙΝΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ τῆς κ. Ἀλεξάν-τρας Παπαδόσκου, χρυσοδεμένος, δρ. 1 1/2 καὶ φρ. χρ. 2 γιὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Τοῦ ΙΔΑ «Μαρτύρων καὶ ἡρώων αἷμα» δρ. 2.

Τοῦ Γ. ΜΑΡΚΕΤΗ Πλευτολογία (Δρ. 1) — Κριτικὴ τοῦ ἀδελφοῦ λογισμοῦ τοῦ Κάντ (δρ. 1) — Τὸ διαμολογικὸ ζήτημα στὴν Ἀγγλία (λεφτὰ 50)

Τοῦ Σ. ΣΚΙΠΗ «Ἡ μεγάλη αἰδρα» δρ. 2.

Τοῦ ΔΕΑΝΤΟΥ Κ. ΠΑΛΑΜΑ τὰ «Πρῶτα τραγ. σὲ δια» δρ. 1.

Τοῦ ΕΡΜΟΝΑ «τῆς Ζωῆς» δρ. 1.

Τοῦ ΕΛ. ΓΙΑΝΙΔΗ «Γλῶσσα καὶ Ζωή» δρ. 2.

Τῆς κ. ΕΙΡΗΝΗΣ ΔΕΝΤΡΙΝΟΥ «Ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦ σαλονιοῦ» δρ. 1.

Τοῦ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟΥ «Τὸ Μπαμπάκι» δρ. 1.

Τοῦ Γ. ΣΚΑΛΗΡΟΥ «Τὸ κοινωνικὸν μᾶς ζήτημα» δ. 0,50.

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ τοῦ Βλάμη λεπ. 0,50.

Τοῦ ΑΛΕΞ. ΜΑΥΡΟΥΔΗ «Μικρὰ τραγούδια» δρ. 2.

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000 !

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκαστον γραμματίον ἰσχύον διὰ τὴν κλήρωσιν 31 Μαρτίου 1909

τιμᾶται ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ :

ΜΕΓΑ ΚΕΡΔΟΣ

1 Κέρδος

1 Κέρδος

3 Κέρδη

5 Κέρδη

418 Κέρδη

557 Κέρδη

ἐκ δραχ. 100,000

» » 23,000

» » 10,000

» » 5,000

» » 1,000

» » 100

» » 50

1000 ἐν ὅλῳ κέρδη ἀξίας δραχμῶν..... 223,000

Γραμματία πωλοῦνται. Εἰς τὰ δημόσια ταμεία καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Γραφεῖας, εἰς τοὺς σταθ-μάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς δρ. 1 μίαν ἑκάστην γραμματίον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν ἀρχαιοτήτων, ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας.

Ὁ διευθύνων τμηματάρχης
Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ